Μίτει μα ρέτεο χότοκο, ιωμώμα μεχώκηωμα.

🗗 лैко гфн бже вседержителю, Егда родилсм Есн 👿 дбы мбін вх κη_φλεέωτ ίδλέμετταν, πρέπετηω πκάρη προεκτάτης», ή μίρα κοβра́довасм ржтву твоему: сотворн́вый человцка по фбразу твоему й по подобію, й давый вму крщеніе ви покажніе. введый рабы твой ви пречтный дий сїй, ки воздержанію страстєми, ки надежди воскриїм: наставлям йхи на йстину твоего битва, Шверзи μως εέρχηε η οζως, Βησωι τη εμα εχία, Εβεωνιστο ερτάχη κεειώ μίδα. τω ή ηψητέ, εξικό ηλετικολώενε, πρίημη ραεώ τεοώ μητίκε, ιξικόμε πρικλα εξιή πετρά οξιτοπάθιμα κα μόρη, ή Εκέργιμαγοία τεκέ τρήπλμι, ή πλάκαβωαγος γόρως, ή πάκη πριώτα τοδόω: πρίημη ή ηώητε, κλίκο, ιλέβω ή Βοβλωχάμιε ή Ποκαφμίε δακώκα προήχα, ήλκοжε πρίφτα μένταρέβο βοβλωχάμιε, η Ελελημήμε πλάκαβιωθώς», η ελεβάμη ωμουήβιωθώ нозт твой, й власы свойми фтершею, мати ради приемый разбойника ся собою, на кртф вопіюща кя тебф: помани ма, гфн, вгда прійдеши во цртвій твоємя. Й рекій сму: днесь со мною будеши вя ραὰ. ελώμαχομε γλάτε γλαγόλοψιμ, ή βολχβώμε κλάηδοψωμες τε λάρω, πάττωρεмε εβηρώθιμωмε, ή ἄττλωμε βοιπτβάθιμωμε: ιλάβα βε κώшних είχ, ή на Земин мήρα, κα человіцітах είποκολέμιε, ή ήρωχα ΜΑΤΆШΕΙΑ, ΆΚΟ ΕΓΖ ΠΛΟΤΙΌ ΑΒΗΙΑ ΗΛ ΙΠΙΕΗΙΕ ΡΟΔΥ ΥΕΛΟΒΕΥΕΙΚΟΜΥ. τὰ μημέ, εξικο ημετιολήσης, ειὰ τεάρι κοιπτεάρτε, γλαγόλωμη: χέποιε ρακλάεττα, τλάκητε: χρτότα τα ηξιέ, τράψητε: χρτότα на βεμλή, κοβηοεήπες κ. Ηλιη Τέγλεστιμ σοκόρη ράμδιοπεκ, ή μπηνες πιη λήμω κες ελώπεκ, κήμτευε *τλ*άκησε ή ήτησε ρέτεο, μα κτη μοττούηω ποχκάλημα τέρμμενα Η οζεπηάμη. Η ηψηφές ελείμ γλεφκολώστε εξη, πριμμή ρασώ τεοώ ειώ μήνες κάθημηνεν εφέχωκε εκούχε, εξονικές η μεκξονικές κόλρησες μη μεκονρημένει η φεήληρησε Αγεικονής ενώ πεοήνε τεοήνε το μεικονή κονίξημος ποκλομέμιε ή πόττε ρακώκε τκούχε μώκε, μα τκομγάκως βάπωκτημ τεολ, ή μοιτήτωι ημητέ ιπάτω ή ήτηάτω ρπτελ τεοιτώ, γήτη ή кез порока вудутя причастницы пречтаго тела й чтным крове твоей: ίλιω τεκθ πολοκλετα ελάκα το Εξέμα ή το επήμα Αχομα, Ηθημά ή πρήτηω, ή во вική вικώвх. Анни.

Prayer at the Nativity of Christ, for Spiritual Children

Almighty Master, Lord our God: when Thou wast born of the Virgin Mary in Bethlehem of Judæa, Creation was enlightened with trembling and the world rejoiced at Thy Nativity. O Thou Who created man according to Thine image and Thy likeness, and gavest him baptism unto repentance, Who hast brought Thy servants unto these all-honourable days, unto abstinence from the passions and hope of resurrection, guiding them to the truth of Thy divinity: open their hearts and minds, that they may know Thee to be the Son of God Who takest away the sins of the whole world. O Master, Who lovest mankind, receive Thy servants, N.N., as Thou didst receive Peter when he was drowning in the sea, who also denied Thee thrice, yet wept bitterly, and was again received by Thee; and do Thou now accept also, O Master, the tears, sighs, and repentance of Thy servants, as Thou didst the sighing of the publican, and the harlot who wept, and bathed Thy feet with her tears, and dried them with her hair. O Thou Who in Thy mercy didst take with Thyself to Paradise the thief who cried out to Thee on the Cross: "Remember me, O Lord, when Thou comest in Thy Kingdom!", and to whom Thou didst say: "Today shalt thou be with Me in Paradise!": we have heard a voice speaking, when the magi brought gifts to do Thee homage, while shepherds piped and angels chanted: "Glory to God in the Highest, and on earth peace, good will among men"; though Herod was troubled that God had appeared in the flesh for the salvation of the race of man. Thee, O Master, Who lovest mankind, doth all Creation now hymn, saying: "Christ is born, give ye glory! Christ cometh from Heaven, meet ye Him! Christ is on earth, be ye exalted!" The assemblies of the angels now rejoice, and the choirs of the martyrs are filled with gladness, beholding Thy glorious and honoured Nativity, that we may all praise Thee with heart and lips as is meet. And now, O good Lord, Who lovest mankind, receive these Thy servants, N.N., who repent of their sins, voluntary and involuntary; and in Thy wonted love for mankind accept the bending of their knees and the fasting of Thy servants, N.N., that, having kept Thy commandments and attained now unto Thy holy and honourable Nativity, they may be pure and blameless partakers of Thine all-pure Body and Thy precious Blood. For unto Thee is due glory, with the Father, and with the Holy Spirit, now and ever, and unto the ages of ages. Amen.